

Instanța de fond: O. Cernei
Instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gandrabura Alexandru,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Gandrabura Alexandru către Ministerul Justiției cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil de judecare a pricinii, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată suportate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Gandrabura Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2017, Gandrabura Alexandru s-a adresat cu acțiune civilă către Ministerul Justiției. Conform pretențiilor înaintate, ultimul a solicitat constatarea încălcării termenului rezonabil de judecare a pricinii, repararea prejudiciului moral evaluat la suma de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

În motivarea acțiunii Gandrabura Alexandru a invocat, că la 19 noiembrie 2014, Nucă Valentin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Gandrabura Alexandru ș.a., cu privire la constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare. Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 februarie 2015, acțiunea a fost admisă. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015, a fost casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă soluție de respingere a acțiunii lui Nucă Valentin. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2015, a fost admis recursul ultimului, s-a casat decizia instanței de apel și s-a remis pricina la rejudecare în instanța de apel.

Judecând repetat pricina în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău la 21 iunie 2016, a admis apelul declarat de Gandrabura Alexandru, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă soluție, prin care a respins acțiunii lui Nucă Valentin. La 18 august 2016, Nucă Valentin a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, iar prin decizia Curții Supreme

de Justiție din 16 noiembrie 2016, a fost casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea instanței de fond.

Reclamantul a susținut în acțiunea înaintată, că după mai mulți ani de tergiversare a procesului și emiterea de hotărârilor ce pe parcurs au fost casate, cu trimiterea pricinii de la o instanță la alta pentru rejudecare, i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de un proces echitabil, în termen rezonabil, precum prevede art. 192 alin. (1) al Codului de procedură civilă, art. 6 și art. 14 CEDO.

În opinia reclamantului, vina pentru tergiversarea pricinii revine în exclusivitate lui Nucă Valentin și instanțelor judecătorești, care au tolerat comportamentul abuziv al ultimului, dar și care nu au fost capabile în termen rezonabil să realizeze un act judiciar efectiv, care să nu fie casat de mai multe ori, fără a fi remisă speța la rejudecări. Gandrabura Alexandru a devenit victima ilegalităților judecătorești, fiind lipsit de echitate în proces judiciar, astfel fiind încălcate și prevederile legale.

De aceea a considerat, că urmează ai fi acordate compensări echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, invocând suferințe morale cauzate, starea de stres, imposibilitatea de a se bucura în modul cuvenit de proprietatea sa, de garanțiile prescrise de lege, neliniștea, nedreptatea, starea de dezamăgire și neîncredere cauzate, incomoditățile prin care este nevoit să treacă, ca urmare a tergiversării examinării în termen rezonabil a acțiunii sale (2 ani), echivalând aceste prejudicii în mărime de 10 000 lei. La fel, a suportat cheltuieli judiciare în cadrul acestui proces, cheltuieli ce urmează ai fi compensate.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 martie 2017 acțiunea a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Gandrabura Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 martie 2017.

La data de 31 octombrie 2017, Gandrabura Alexandru a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului declarat, Gandrabura Alexandru a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, precum și a săvârșit alte încălcări care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gandrabura Alexandru, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Gandrabura Alexandru, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind

admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Gandrabura Alexandru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gandrabura Alexandru.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova